

spørge: Hvilke var disse momenter, som fik justitsministeren til at ændre stilling, eller som fik justitsministeren til at ønske Rigsadvokatens ændrede stillingtagen?

Vi har jo fået at vide, at der ikke er nye oplysninger – i hvert fald ikke offentligt tilgængelige – og derfor venter vi spændt på, hvilke oplysninger der kan have været tale om.

Det er beklageligt, hvis justitsministeren ikke stoler på sin egen rigsadvokats oprindelige bedømmelse. Trods alt gik der flere uger, hvor Rigsadvokaturen kunne have taget stilling til anken, men man undlod at anke. Efter ankefristens udløb lægges der så pres på Rigsadvokaten, der siden hen anker, og jeg kunne godt tænke mig at vide, hvilke konsekvenser det vil få, hvis landsretten afviser denne ankesag.

Frank Aaen (EL):

Jeg er helt enig i, at det kun er i ekstraordinære tilfælde, justitsministeren skal bruge sine beføjelser i forhold til anklagemyndigheden, men nu ved vi altså, at ministeren var inde i sagen om ransagningen i 1994, blev orienteret undervejs i 1995 og blev gjort opmærksom på sagen ved et spørgsmål i december 1995, og så er det, jeg spørger: Gav den overraskende dom og den mindst lige så overraskende afgørelse om ikke at anke dommen ikke ministeren anledning til inden ankefristens udløb trods alt at undersøge sagen nærmere for at se, om der her var tale om et ekstraordinært tilfælde, eller sikre sig, at der ikke er tale om et ekstraordinært tilfælde, som påkalder et initiativ fra justitsministeren?

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kan nu forstå, at justitsministeren har fulgt denne sag nøje i lang tid, og i tråd med det, hr. Frank Aaen spørger om, kan det måske forekomme lidt mærkeligt, at justitsministeren i et svar den 15. december helt fralægger sig enhver andel i sagen og nærmest giver udtryk for, at den sag har justitsministeren overhovedet ikke været inde i.

Spørgsmålet blev stillet 6 dage før ankefristens udløb, og ministeren svarer samme dag, som man frafalder anken. Og mit spørgsmål til justitsministeren er, om justitsministeren som øverste anklagemyndighed alligevel ikke havde gjort sig sine overvejelser, inden det svar blev givet?

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil takke justitsministeren for det klare svar, han har givet vedrørende de principper, han har talt om. Der er rettet spørgsmål til justitsministeren om, hvorvidt ministeren har blandet sig i de uafhængige domstoles virke, og vi har fået et klart svar.

Nu kan der jo være mange forskellige former for politisk indblanding, og der har også her i Folketinget fra adskillige folketingsmedlemmers side – også mine egen – været udtrykt stor interesse for den sag.

Nu kan vi jo ikke referere, hvad der foregår i samråd i f.eks. Erhvervsudvalget, men jeg vil godt høre, om ministeren har følt, at der undervejs har været en anden form for utidig politisk indblanding, altså fra folketingsmedlemmers side ved at spørge til sagen. Det har ikke været min oplevelse, men jeg vil godt høre ministerens udlægning af det.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Til hr. Breckmann: Det er oplysninger, der efter jul er kommet i pressen, der har givet anledning til, at der har været en interesse for, om der var nye oplysninger eller der ikke var nye oplysninger, og det, der har været rejst spørgsmål om, er bl.a. habilitet, udlevering af dokumenter og den slags ting, og det fik mig til at spørge Rigsadvokaten: Er der noget nyt i det her, der kan begrunde, at man overvejer at søge ankeadgang for Østre Landsret.

Rigsadvokaten undersøgte sagen og tog så en selvstændig beslutning om at anke sagen for Østre Landsret for at få prøvet de nye oplysninger dér, og hvis de nye oplysninger siger, at der ikke er noget, der er så nyt, at landsretten mener, at sagen bør gå om, så står dommen ved magt, og hvis landsretten beslutter, at sagen skal gå om, ja, så går den om.

Jeg har fuld tillid til Rigsadvokaten, også til Rigsadvokatens bedømmelse af denne sag både før og efter jul, og han har ligesom jeg været overrasket over de oplysninger, der er kommet frem, og på den baggrund har han reageret.

Til hr. Frank Aaen: Nej, jeg har ikke overvejet at blande mig i den sag.

Til fru Kirsten Jacobsen: Jeg har absolut ikke sagt, at jeg har fulgt den sag nøje. Hvad er det dog for noget at påstå? Det har jeg overhovedet ikke sagt noget om. Jeg har givet den ene oplysning, at jeg under et besøg på Færøerne fik forevist det hus, hvor alle bilagsdokumenterne var samlet, de 600 hylde-meter, hvoraf jeg kunne se,